

Dosar nr.4/P/2013

SECȚIA PENTRU PROCURORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 7P

Ședința publică din 16 decembrie 2013

Pe rol fiind soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului B. L., procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial C. având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. g) și t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din data de 11.12.2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, când Secția, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 26.12.2013 și a dat următoarea hotărâre:

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară sub nr.4/P/2013, Inspecția Judiciară a solicitat Secției, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului B. L., procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial C., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzută de art. 99 lit. g) și t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în aceea că și-a exercitat funcția cu rea-credință și a nerespectat dispozițiile procurorului ierarhic, date în scris și în conformitate cu legea.

În conținutul rezoluției se arată că, la data de 14 februarie 2013, urmare a apariției pe site-ul a articolului, menționează în plângerea depusă la DIICOT – Serviciul Teritorial C., numele șefului Poliției O., al șefului Poliției B. și al unui prim procuror, cu care fostul său șef ar fi obligat-o să întrețină raporturi sexuale, Inspekția Judiciară s-a sesizat din oficiu, în legătură cu împrejurările în care procurorul B. L., din cadrul DIICOT – Serviciul Teritorial C., a primit la data de 24 decembrie 2012 plângerea penală formulată de agentul de poliție R. M. C. împotriva mai multor ofițeri de poliție și a prim procurorului T. C.D. de la Parchetul de pe lângă Judecătoria B.. (vol. I, filele 2-3).

În cadrul verificărilor prealabile pârâtul procuror a dat o notă de relații, în cadrul căreia a arătat împrejurările în care a primit plângerea penală formulată de agentul de poliție R. M. C.. (vol.I, filele 93-95) De asemenea, s-a procedat la întocmirea unei note de discuții cu procurorul B. L. (vol. I, filele 87-92), și cu martorul B. O.(vol. I, filele 85-86); comisarul de poliție B. G. a dat o notă de relații (vol. I, filele 160-164)),

Verificările prealabile au fost finalizate la data de 14 mai 2013. (vol.I, filele 98-104)

Întrucât în urma verificărilor efectuate s-au conturat indicii privind comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. g și t din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, prin rezoluția din

[REDACTED] data de 15 mai 2013 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de pârâtul procuror B.L.. (vol.I, filele 105-114)

La data de 27 mai 2013 domnul procuror B. L. a fost invitat să participe la cercetarea disciplinară. (vol.I, fila 116)

În cadrul cercetării disciplinare a fost audiat pârâtul procuror B. L., care a relatat că își desfășoară activitatea în cadrul DIICOT – Serviciul Teritorial C., compartimentul de urmărire penală. Cu ocazia instrumentării unor dosare penale având ca obiect infracțiuni de trafic de persoane, prin intermediul martorului P. V., comisar în cadrul Poliției Orașului B., i-a cunoscut pe soții R., respectiv R. R. și R. M. C., aceasta din urmă fiind agent de poliție în cadrul Poliției Orașului B.. De la aceștia din urmă a aflat că anumiți ofițeri de poliție din cadrul Poliției Orașului B. sprijină persoane de etnie romă implicate în infracțiuni de trafic de persoane, în scop de exploatare sexuală, în acest sens schimbând numerele de telefon. A afirmat că a mai purtat discuții pe această temă cu soții R., însă nu au existat dovezi în acest sens. A precizat că , în data de 23.12. 2012, în jurul orelor 09:00, a fost sunat de către R. M. C., care i-a solicitat să se întâlnească deoarece are să-i comunice ceva important. Au stabilit ca punct de întâlnire supermarketul Billa din Municipiul S., unde R. M. C. a venit împreună cu soțul său. În aceste împrejurări, R. M. C.i-a relatat că a fost victima unor infracțiuni de natură sexuală, faptele fiind săvârșite de către șeful său, și alți lucrători de poliție. Pârâtul procuror susține că i-a relatat că poate formula plângere penală, pe care să o adreseze organului competent, soții R. declarându-se neîncrezători în instrumentarea acesteia de către lucrătorii de poliție din cadrul IPJ O., respectiv DIICOT – Biroul Teritorial O., împrejurare față de care au afirmat că doresc să sesizeze DIICOT –Serviciul Teritorial C.. A mai susținut că, în data de 24.12.2012, s-a întâlnit cu martorul B. O., comisar de poliție în cadrul B.C.C.O. C., cu care s-a deplasat la Curtea de Apel C. pentru a intra în posesia unor motive de recurs dintr-un dosar cu inculpați arestați în cauză, urmând ca ulterior, împreună cu acesta, să se deplaseze la Sediul DIICOT, pentru a stabili

[REDACTED] [REDACTED]

planul de anchetă în dosarul penal nr. .../P/2011. După ce au părăsit sediul Curții de Apel C., pârâtul procuror a susținut că împreună cu martorul B. O. s-au deplasat la o cafenea și, în aceste împrejurări, a fost apelat telefonic de R. M. C., care i-a relatat că împreună cu soțul său se află la sediul DIICOT – Serviciul Teritorial C. pentru a depune plângerea penală. În jurul orelor 11: 00, împreună cu martorul B. O. s-au deplasat la sediul DIICOT – Serviciul Teritorial C., unde s-au întâlnit cu soții R. În aceste împrejurări a citit plângerea formulată de aceasta și a întrebat-o ce probe are în dovedirea celor susținute, R. M. C. negând existența unor probe. În acest context, R. R. a afirmat că în situația în care va obține o soluție nefavorabilă își va face singur dreptate, pârâtul procuror sfătuindu-l să-și rezolve problemele pe cale legală. Pârâtul procuror a relatat că despre această situație l-a informat telefonic pe șeful său, care aflând că cele două persoane au venit special din S. a fost de acord cu primirea plângerii, urmând ca după sărbători să hotărască cadrul legal în care urmau să fie efectuate cercetările. De asemenea, a precizat că le-a relatat soțiilor R. că nu se va implica în soluționarea acestui caz. Fără a mai lua legătura cu aceștia, în data de 26.12.2012, în jurul orelor 18:20, în timp ce se afla la C., pârâtul procuror susține că a fost apelat telefonic de către R.M.C., care, plângând, i-a spus că ofițerul de poliție B. G. vrea să o omoare. A îndrumat-o să apeleze serviciul 112 și apoi și-a informat șeful. La scurt timp a fost apelat telefonic de către martorul P. V., care i-a relatat că între B. G. și R. M. C. a existat un incident, în cadrul căruia R. M. C. l-a atacat cu un cuțit pe B. G., acesta din urmă fiind transportat la spital. La scurt timp incidentul a fost prezentat pe toate posturile de televiziune. A relatat că, în acea seară, la sediul DIICOT – Serviciul Teritorial C. s-a întâlnit cu procurorul șef și împreună au informat conducerea DIICOT. Cu privire la cele reținute în sarcina se consideră nevinovat, întrucât în urma discuțiilor cu soții R. le-a dat acestora de înțeles că nu se va implica în soluționarea cauzei, iar cu ocazia primirii plângerii nu l-a indus în eroare pe procurorul șef, care urma să facă o

[REDACTED] [REDACTED]
analiză profundă asupra celor reclamate după ce activitatea urma a fi reluată; nu a cunoscut că între B. G. și P. V. există o relație de dușmănie.

În probațiune a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și proba testimonială, respectiv audierea martorilor: S. C., R. R. și R. M. C., probe admise și administrate de către Inspekția Judiciară.

Din declarația martorei R. M. C., rezultă că în anul 2011, prin intermediul martorului P. V., l-a cunoscut pe pârâtul procuror. În data de 22.12.2012 i-a povestit soțului său că a fost abuzată sexual de șeful său, comisarul B. G., și de alți polițiști, procurori prezentați de acesta. Soțul său i-a cerut să ia atitudine, astfel că, a doua zi, R. R. l-a apelat telefonic pe pârâtul procuror, căruia i-a solicitat să se întâlnească. Pârâtul procuror a acceptat întâlnirea și împreună cu o persoană de sex feminin s-a deplasat cu autoturismul în parcare supermarketului Billa, din Municipiul S.. Persoana de sex feminin care îl însoțea a rămas în autoturism, de față la discuții participând doar soții R. și pârâtul procuror. În aceste împrejurări, afirmă că i-a relatat pârâtului procuror că a fost victima unor infracțiuni de natură sexuală, acesta spunându-i să redacteze o ciornă, în care să relateze faptele astfel cum s-au petrecut, urmând ca a doua zi să vină la sediul DIICOT -Serviciul Teritorial C.. Susține că la domiciliul său a redactat ciorna, fără însă a preciza formula de adresare, întrucât stabilise cu procurorul că plângerea va fi scrisă la calculator, în sediul DIICOT. A doua zi, împreună cu soțul său au plecat la C. Când au ajuns în C. l-au apelat telefonic pe pârâtul procuror și l-au întrebat unde este sediul DIICOT, acesta spunându-le „să meargă acolo că va veni și dânsul”. Acesta a sosit împreună cu o altă persoană de sex masculin și împreună au intrat în biroul acestuia. În aceste împrejurări, relevă că i-a prezentat ciorna, și după ce a citit-o, i-a spus să o completeze cu formula de adresare, plângerea neputând fi scrisă la calculator, întrucât în unitate nu era nicio persoană, fiind o zi nelucrătoare. De asemenea, relevă că pârâtul procuror a întrebat-o dacă are probe în susținerea celor afirmate, aceasta negând existența unor astfel de probe. A mai relatat că mai sunt și alte persoane în situația

sa și că va lua legătura cu acestea pentru a depune mărturie. A solicitat număr de înregistrare, însă pârâtul procuror i-a afirmat că acest lucru nu este posibil pentru că, fiind o zi liberă, nu este nimeni în secretariat, iar el doar rezoluționează plângerea de primire, urmând ca șeful său să o repartizeze. Întrebat fiind, dacă plângerea rămâne la dânsul, acesta a afirmat că: „nu știe dacă va rămâne”. De asemenea, în cadrul discuțiilor a fost întrebat și despre competența de soluționare a plângerii, precum și de posibilitatea autorizării de interceptări în cauză, pârâtul afirmând că plângerea „ar fi de competența DIICOT fiind grup organizat, dar cu privire la interceptări vom discuta după aceea”. Susține că pârâtul i-a relatat că urmează să aștepte să fie contactată, în acest sens menționând un număr de telefon pe plângere. Martora precizează că în data de 25.12.2012 s-a deplasat la București, la Antena 3, pentru a lua legătura cu un reporter, în scopul de a-și produce probe în susținerea acuzațiilor, însă, dat fiind perioada sărbătorilor de iarnă, acest lucru nu a fost posibil, persoana cu care a luat legătura spunându-i să revină după 06.01.2013. În data de 26.12.2012, fiind într-o stare de depresie, întrucât „declanșasem o luptă cu persoane influente”, fără știre soțului, martora relevă că l-a apelat telefonic pe comisarul B. G., căruia i-a solicitat să se întâlnească, în acest scop deplasându-se cu autoturismul proprietate personală la domiciliul acestuia. Martora infirmă existența unui incident între acesta și comisarul B. G. și susține că după ce a plecat cu autoturismul, având impresia că este urmărită de acesta, l-a apelat telefonic pe soțul său căruia „i-a spus că B. mă omoară”. Apoi susține că l-a apelat telefonic și pe pârâtul procuror, căruia i-a relatat aceleași aspecte. Ambii au îndrumat-o să apeleze serviciul de urgență 112. Ulterior, a revenit telefonic la pârâtul procuror, căruia i-a relatat că este chemată la IPJ O., acesta sfătuind-o să onoreze invitația, însă „să nu spui nimic de plângere”. A precizat că ulterior nu a mai discutat cu pârâtul procuror. (vol. I, filele 192-201)

Din declarația martorului R. R. rezultă că în cadrul unor discuții purtate cu comisarul P. V. a aflat că pârâtul este un procuror integru, corect. Susține că în vara

[REDACTED] [REDACTED]

anului 2012 a constatat unele modificări în comportamentul soției sale, însă aceasta, doar la data de 22.12.2012 i-a povestit că a fost obligată să întrețină raporturi sexuale cu mai multe persoane. A precizat că a doua zi l-a apelat telefonic pe pârâtul procuror, căruia i-a solicitat să se întâlnească în parcare supermarketului Billa, din Municipiul S., acesta venind însoțit de o persoană de sex feminin, care a rămas în autoturism. I-a relatat că soția sa este victima unei infracțiuni de trafic de persoane și a lăsat-o pe aceasta să-i relateze faptele petrecute asupra sa, el retrăgându-se circa 5-6 metri mai în spate. I-a precizat că soția dorește să depună plângere penală la DIICOT, iar acesta i-a spus să vină a doua zi la C. cu o ciornă, urmând să stabilească dacă faptele sunt de competența DIICOT sau trebuie redirecționată către un alt organ. Confirmă că soția sa a scris ciorna la domiciliu și împreună, în data de 24. 12. 2012, s-au deplasat la DIICOT – Serviciul Teritorial C. Susține că pârâtul a sosit la sediul unități singur, după ce în prealabil a fost apelat telefonic de către soția sa. Relevă că acesta mai era așteptat de o persoană, și în aceste împrejurări toți patru au intrat în biroul procurorului, unde după ce a citit ciorna a afirmat că trebuie să ia legătura cu șeful său pentru a aprecia asupra competenței. În aceste împrejurări, după ce soția sa a completat plângerea cu formula de adresare, pârâtul a primit plângerea și a trecut pe aceasta rezoluția de primire. Confirmă că au fost întrebați despre dovezile pe care le au în susținerea celor afirmate, însă soția sa a afirmat doar că mai cunoaște o persoană care a fost supusă la aceleași fapte. Susține că pârâtul le-a comunicat că va înainta plângerea procurorului șef, care va dispune, iar cu privire la probe urmează a fi discutate cu procurorul căruia îi va fi repartizată plângerea. Susține că soția sa s-a deplasat la locuința comisarului B. G. pentru a se înțelege cu acesta, urmare a plângerii depuse și l-a apelat telefonic după incident pe pârâtul procuror întrucât avea încredere în acesta. (vol. I, filele 178-183)

Din declarația martorei S. C., fosta soție, rezultă că aceasta cunoaște anturajul de prieteni ai pârâtului procuror, însă soții R. nu fac parte dintre aceștia. Susține că în ajunul Crăciunului, în timp ce se afla în autoturism împreună cu pârâtul procuror, în

Municipiul S., acesta a fost apelat de o persoană, care i-a solicitat să se întâlnească în parcare supermarketului Billa. Confirmă că s-au deplasat la locul stabilit, unde pârâtul s-a întâlnit cu două persoane, un bărbat și o femeie, pe care i-a văzut, dar nu a auzit ce au discutat. Discuția a durat 5-10 minute, după care pârâtul a revenit la autoturism și i-a relatat că doamna este o polițistă, care dorește să formuleze o plângere penală, pârâtul nerelatându-i alte aspecte. Susține că în data de 26.12.2012, împreună cu pârâtul și copiii, s-au deplasat în jurul prânzului în localitatea S., situată la aproximativ 3 Km. de S., și au revenit la C. după lăsarea întinericului. Confirmă că în acea seară pârâtul a fost apelat telefonic de mai multe ori și susține că este posibil ca pentru o perioadă scurtă de timp să fi fost plecat de acasă. A precizat că, în aceeași seară, cu ocazia știrilor prezentate la televizor a constatat că a fost prezentat cazul în care o polițistă și-a înjunghiat șeful întrucât acesta a vrut să o violeze, ulterior pârâtul relatându-i că respectiva polițistă este cea cu care s-a întâlnit în parcare supermarketului Billa și dorea să depună o plângere penală. (vol. I, filele 151-153)

Din declarația martorului B. O., comisar în cadrul BCOO C., rezultă că, la data de 24.12.2012, s-a deplasat împreună cu pârâtul procuror la sediul Curții de Apel C., pentru ca acesta din urmă să o ajute pe colega sa G. A. la redactarea unor motive de recurs, această activitate durând aproximativ 2 ore. În acest interval de timp, susține că nu a auzit dacă acesta a fost apelat telefonic de către cineva. Ulterior, la cererea pârâtului, relevă că s-au deplasat la sediul DIICOT, unde acesta era așteptat de două persoane și împreună au intrat în biroul procurorului. Din discuțiile purtate între aceștia a înțeles că vor să-l reclame pe comisarul B. G. și alți polițiști pentru săvârșirea unor infracțiuni de viol, împrejurare față de care a încercat să evite participarea la discuții și a ieșit pe hol. Relevă că nu cunoaște conținutul plângerii, însă susține că formula de adresare a fost completată în biroul procurorului, dar nu poate preciza de către cine anume. Nu-și amintește dacă au plecat împreună cu cei doi soți, dar susține că după ce a ieșit din sediul unității s-a despărțit de pârâtul procuror, care s-a îndreptat către

autoturismul proprietate personală. Precizează că, după două zile, a văzut la televizor că pe rază județului O. a avut loc un incident în căruia comisarul B. G. a fost înjunghiat și atunci a făcut legătura cu plângerea depusă la DIICOT – Serviciul Teritorial C. La apelat pe pârâtul procuror care i-a confirmat că persoana care a depus plângerea l-a înjunghiat pe comisarul B. G. (vol. I, filele 120-123)

Din declarația martorului P.V., subcomisar în cadrul Poliției Orașului B., rezultă că între acesta, soții R. și pârâtul procuror nu a existat nicio înțelegere cu privire la depunerea plângerii de către R. M. C. la DIICOT – Serviciul Teritorial C.. Susține că, anterior datei de 24.12.2012, a avut o discuție cu soții R. privitoare la instituția la care aceștia urmau să formuleze plângerea, împrejurare în care le-a spus că singura persoană pe care o cunoaște și în care are încredere este pârâtul procuror, aceasta și pe fondul suspiciunilor pe care soții R. le aveau relativ la faptul că comisarul B. G. era o persoană influentă, dată fiind funcția pe care acesta o deținea. Cu toate că a fost rugat de către soții R. să-i însoțească la întâlnirea cu pârâtul procuror acesta nu a dat curs invitației. A relatat că, la data de 26. 12.2012, a fost apelat de către R. M., care i-a spus că B. a vrut să o violeze și în aceste împrejurări l-a înjunghiat. Susține că l-a apelat telefonic pe pârâtul procuror căruia i-a spus: „uite ce au făcut ăștia!”, ulterior, în cursul aceleiași seri revenind cu alte telefoane în scopul de a-l informa pe pârâtul procuror despre cele petrecute. (vol. I, filele 124-127)

Din declarația martorului G. A., procuror șef al DIICOT - Serviciul Teritorial C., rezultă că, la data de 24.12.2012, a fost apelat telefonic de către pârâtul procuror care i-a relatat că se află în unitate în scopul de a rezolva motivarea unui recurs, declarat într-o cauză în care a efectuat urmărirea penală și în aceste împrejurări, la sediul unității s-au prezentat două persoane, care au venit special din S. pentru a depune o plângere penală, fără a preciza numele acestora. Relevă că au discutat despre competență și dacă situația reclamată necesită urgență, pârâtul procuror afirmând că nu impune urgență, iar în ceea ce privește competența aceasta este discutabilă. Având în vedere că cele două

persoane s-au deplasat special din S. pentru a depune plângere penală, confirmă că a fost de acord ca pârâtul procuror să o primească. Susține că, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului de organizare și funcționare al DIICOT, pârâtul procuror trebuia să rezoluționeze plângerea cu mențiunea: „data, primit azi și semnătura”. Contrar acestor dispoziții, pârâtul procuror a rezoluționat plângerea astfel: „data, se va înregistra în vederea efectuării urmăririi penale, semnătura”, efectul acestei rezoluții, fiind înregistrarea plângerii în registrul penal. Mai arată că, la data de 26.12.2012, în jurul orelor 18-18:45, a fost contactat telefonic de către pârâtul procuror, care i-a relatat că a fost apelat de către polițista care a depus plângerea, aceasta relatându-i că „se află în pădurea S. și este fugărită de B., cu cuțitul”. În timp ce vorbeau la telefon, pârâtul a fost din nou apelat de către polițistă, care i-a relatat aceleași aspecte, după care i-a cerut să se întâlnească la sediul DIICOT. Confirmă că s-au întâlnit la locul de muncă, unde, după ce a analizat plângerea și a făcut un minim de investigații, l-a informat despre eveniment pe procurorul șef al Direcție, C. O., cu care a convenit să înainteze plângerea spre competentă soluționare la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C., făptuitorii având calitatea de ofițeri de poliție și magistrați. Relevă că, în data de 27.12.2012 a înregistrat plângerea în Registrul de lucrări generale și apoi a înaintat-o la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C. A mai susținut că, în timp ce se afla la sediul DIICOT, pârâtul procuror a fost apelat de soțul polițistei și încă o altă persoană, iar în urma discuțiilor purtate, respectiv formula de adresare, și-a format convingerea că aceștia se cunoșteau. (vol. I, filele 134-140)

Din declarația martorei G. A., procuror în cadrul DIICOT - Serviciul Teritorial C., rezultă că, într-adevăr a solicitat ajutor pârâtului procuror pentru motivarea unui recurs, această operațiune realizându-se la data de 22.12.2012, pârâtul procuror fiind însoțit de ofițerul de poliție B. O. Relevă că, în data de 24.12.2012, fiind o zi nelucrătoare, nu a fost la instanță. (vol. I, filele 165-166)

De asemenea, în vederea lămuririi cauzei sub toate aspectele, au fost depuse înscrisuri. Astfel, din adresa emisă de Curtea de Apel C. rezultă că, în data de 24.12.2012, în sediul Curții de Apel C. nu a fost prezent niciun procuror. (vol. I, fila 150)

Din adresa emisă de DIICOT - Serviciul Teritorial C., rezultă că motivele de recurs au fost înaintate Curții de Apel C. la data de 22.12.2012. (vol. I, fila 167)

Din procesul – verbal întocmit la data de 21.03.2013 de către Inspekția Judiciară, rezultă că în urma vizualizării mediului de stocare pe care au fost salvate imaginile înregistrate de camera de supraveghere, existentă în holul de acces în incinta DIICOT - Serviciul Teritorial C., rezultă că, la data de 24.12.2012, la ora 11:10:50, pârâțul procuror a pătruns în sediu însoțit de soții R.; la ora 11:51:12 soții R. au părăsit sediul unității; la ora 11:52:58 pârâțul procuror, însoțit de martorul B. O., a părăsit sediul unității. (vol. I, fila 83) În acest sens sunt și datele din registrul acces persoane în incinta DIICOT.

Din înscrisurile existente la filele 58-68 rezultă că, imediat după incidentul din 26.12.2012, atât comisarul B. G. cât și agentul de poliție R. M. C. au apelat serviciul de urgență 112, aceasta din urmă afirmând că „se află la intrare în S.. Am trecut de G.”.

Prin dispoziția nr. 2012, din data de 1 octombrie 2012, procurorul șef G. A. a repartizat procurorii pe compartimente de activitate, pârâțul fiind repartizat să desfășoare activitate de urmărire penală, și a stabilit la pct. 2 lit. e că „primirea în audiență a petenților și a altor persoane care au calitate procesuală în dosarele aflate în lucru se face zilnic în zilele lucrătoare în intervalul orelor 10,00 – 12,00 la sediul DIICOT – Serviciul Teritorial C. de către procurorul șef serviciu, iar în lipsa acestuia de procurorul de serviciu din ziua respectivă sau de procurorul de serviciu din ziua imediat următoare, în lipsa acestuia.” (vol. II fila 30 și 34)

Conform tabelului existent la fila 40, pârâțul procuror a luat cunoștință de

conținutul acestei dispoziții, semnând în dreptul numelui său, înscrisul fiind datat 01.10.2012. (vol. II fila 40)

Conform planificării serviciilor pe unitate în luna decembrie 2012, în data de 24.12.2012 era programat procurorul S. M., pârâtul fiind programat în zilele de 26, respectiv 29 decembrie. (vol. II fila 47)

La dosarul cauzei se află atașat listingul și localizarea convorbirilor telefonice efectuate de B. G. și R. M. C. la data de 26.12.2012, relevant fiind faptul că, imediat după incident, pârâtul procuror a fost apelat de trei ori de către R. M. C., aceasta apelându-l de mai multe ori și pe soțul său precum și pe martorul P. V. (vol. I, filele 275-279)

În vederea prezentării probelor administrate în cursul cercetării disciplinare domnul procuror B. L. a fost citat pentru data de 17.07.2013 (vol. I, filele 206), și respectiv pentru data de 6.08.2013 (vol. I, filele 209-211), însă această activitate nu s-a materializat întrucât acesta a refuzat nemotivat primirea citației și semnarea dovezii de încunoștințare. (vol. I, filele 212-214).

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 6 august 2013 (vol. I, fila 216)

În motivarea acțiunii disciplinare, în esență, în sarcina pârâtului procuror B. L. s-a reținut că, la data de 24 decembrie 2012, după ce în prealabil, în afara cadrului legal, s-a întâlnit cu soții R., cu care a purtat discuții despre săvârșirea unor fapte penale, a primit, cu încălcarea pct. 2 lit. e din Dispoziția nr. 2012 a procurorului șef, plângerea penală formulată de R. M. C., în care aceasta relevă săvârșirea asupra sa a unor fapte de viol și șantaj de către mai mulți polițiști și procurori. Fiind o zi nelucrătoare, în care serviciul pe unitate era asigurat de un alt procuror, a luat legătura telefonic cu procurorul șef, căruia i-a prezentat o situație nereală, respectiv că se afla la serviciu, în exercitarea unor atribuții specifice, și în aceste împrejurări, două persoane au venit special de la S. la C., pentru a reclama săvârșirea unor infracțiuni,

respectiv - exploatare sexuală și șantaj - în care sunt implicați polițiști, în scopul vădit de a eluda Dispoziția nr. 2012 și a-și repartiza sieși plângerea penală formulată de aceasta.

S-a mai reținut că, prin modul în care și-a exercitat atribuțiile de serviciu, a manipulat legea în mod conștient, cauzând astfel o vătămare a intereselor uneia dintre părțile implicate în proces.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 47 alin. 1 lit. a din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a arătat că pe parcursul cercetării disciplinare a fost administrată proba cu înscrisuri, proba cu martori, și a fost audiat pârâtul procuror.

În cursul cercetării judecătorești, la termenul din data de 15.10.2013 a fost audiat pârâtul procuror, care a menținut în parte declarația dată în cursul cercetării disciplinare. Astfel, a precizat că are cunoștință despre ordinul procurorului șef care reglementa serviciul pe unitate în luna decembrie, însă susține că activitatea de primire în audiență nu era reglementată printr-un ordin sau dispoziție. A relatat că, în data de 24.12.2012 s-a întâlnit cu ofițerul de poliție B. O. pentru a discuta în legătură cu un dosar pe care-l avea în lucru, și în aceste împrejurări a fost sunat de soții R., care i-au spus că sunt la DIICOT – Serviciul Teritorial C. pentru a depune plângerea. Relativ la prezența sa în sediul unității în acea zi nelucrătoare, susține că împreună cu ofițerul de poliție B. O. urma să întocmească planul de anchetă într-un dosar cu arestați, pe care-l avea spre soluționare și reclama urgență. Susține că în urma discuției telefonice cu șeful său a primit plângerea, iar cu ocazia rezoluționării nu a făcut nicio mențiune în ceea ce privește încadrarea juridică a faptei, respectiv numele procurorului căruia urma să-i fie repartizată, întrucât aceste mențiuni reveneau procurorului șef. Nu are nicio explicație cu privire la faptul că, imediat după incident, R. M. C. l-a apelat de mai multe ori și i-a relatat ce s-a întâmplat, și nu își amintește să îi fi spus acesteia să nu menționeze la

IPJ O. despre plângerea depusă la data de 24.12.2012 la DIICOT – Serviciul Teritorial C.

La același termen de judecată a fost încuviințată proba cu înscrisuri pentru ambele părți și proba testimonială, respectiv martorii: G. A., G. A., B. O., P.V., R. R. și R. M. C. - propuși de Inspekția Judiciară și martorii: S. C. și C. F. – propuși de pârâtul procuror.

Cu ocazia audierii în fața Secției, martorii: G. A., G. A., P. V. și S. C. au relatat aceleași aspecte, astfel cum au fost precizate anterior. Martorul C. F., procuror în cadrul DIICOT –Serviciul Teritorial C. a relatat că pârâtul este o persoană serioasă, cu o deosebită capacitate de muncă, un bun coleg, care nu a creat niciodată niciun fel de probleme în colectiv. Susține că a primit programarea serviciului pe unitate pentru luna decembrie 2012, însă în ceea ce privește Dispoziția 2012, precizează că nu i-a fost adusă la cunoștință, aflând despre aceasta de la pârâtul procuror în urmă cu puțin timp și nu își explică de ce apare semnătura sa în tabelul anexă. Cu privire la primirea persoanelor în audiență, în zilele nelucrătoare, arată că nu există nicio reglementare care să vizeze acest aspect.

La termenul de judecată din data de 11.12.2013, Secția a revenit asupra probei privind audierea martorilor B. O., R. R. și R. M. C.

În cursul cercetării judecătorești, la termenul din data de 27.11.2013, pârâtul procuror a formulat cerere de înscriere în fals împotriva înscrisului autentic denumit „Dispoziție” emis de procurorul șef al DIICOT – Serviciul Teritorial C., înregistrat sub nr.....2012, împreună cu tabelul anexă conținând semnăturile procurorilor. Secția a respins cererea formulată, cu motivarea din încheiere.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

Pârâtul B. L. este procuror în cadrul Serviciului Teritorial C. al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Prin Dispoziția nr.....2012, din data de 1 octombrie 2012, procurorul șef serviciu G. A., a repartizat procurorii, personalul auxiliar și cel conex, pe compartimente de activitate, procurorul B. L. fiind desemnat să-și exercite atribuțiile în compartimentul de urmărire penală.

Cu ocazia instrumentării unor dosare penale având ca obiect o rețea de proxenetism, pârâțul procurorul l-a cunoscut pe subcomisarul de poliție P.V. din cadrul Poliției B. iar, ulterior, prin intermediul acestuia, i-a cunoscut pe R. M. C. (agent de poliție) și pe soțul acesteia R. R.. În cadrul discuțiilor purtate cu subcomisarul de poliție P. V. și R. R., a aflat despre posibila implicare a unor persoane, inclusiv polițiști din cadrul Poliției B., în rețeaua de proxenetism, care făcea obiectul dosarelor nr. 2010 și nr. 2011.

La data de 22 decembrie 2012, agentul de poliție R. M. C. a povestit soțului său R. R. că a fost abuzată sexual de lucrători din cadrul Poliției B. și de către alte persoane care i-au fost prezentate de comisarul B. G. ca fiind procurori de la C., precum și de prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria B..

În aceste împrejurări, R. R. i-a cerut soției sale R. M.C. să ia atitudine și să formuleze plângere penală.

În acest sens, în dimineața zilei de 23 decembrie 2012, R. R. l-a contactat telefonic pe pârâțul procuror B. L. căruia i-a solicitat să se întâlnească, afirmând că soția sa dorește să formuleze o plângere penală la DIICOT și vrea să-i comunice despre ce faptă este vorba și să afle cum să procedeze în astfel de situație. (vol. I fila 195).

Pârâțul procuror B. L. a fost de acord să se întâlnească cu soții R. și, în aceste împrejurări, în jurul orelor 12,00, împreună cu soția sa S. C., s-au deplasat în municipiul S..

Pârâțul procuror s-a întâlnit cu soții R. în parcare supermarketului Billa din S.

În aceste împrejurări, R. R. i-a relatat pârâtului procuror că soția sa R. M. a fost abuzată sexual de mai multe persoane, foștii șefi și colegi, inclusiv șeful IPJ O..

De asemenea, agentul de poliție R. M. C. i-a relatat pârâtului procuror o serie de aspecte referitoare la un pretins abuz sexual la care ar fi fost supusă de șeful său și alte persoane, în urmă cu mai mult timp.

În urma discuțiilor purtate cu soții R., pârâtul procuror i-a îndrumat să se adreseze cu o plângere penală la DIICOT – Biroul Teritorial O., dar aceștia au refuzat pe motiv că șeful IPJ O., V. I., este cumnatul șefului SCCO O., D. D. (vol. I, fila 143)

În această situație, pârâtul procuror i-a spus agentului de poliție R. M. C. să întocmească o ciornă, în care să relateze tot ce i s-a întâmplat și să se prezinte a doua zi la sediul DIICOT – Serviciul Teritorial C.. Pârâtul procuror s-a adresat soțiilor R. spunându-le: „Veniți acolo și mă sunați!”

În seara zilei de 23 decembrie 2012, la domiciliul său, agentul de poliție R. M. C. a întocmit un înscris în care a relatat mai multe fapte penale – abuzuri sexuale, șantaj - pretinse a fi săvârșite asupra sa de către lucrători de poliție și alte persoane, însă nu a înserat și formula de adresare.

A doua zi, soții R. l-au contactat telefonic pe pârâtul procuror B. L. și i-au relatat că se vor deplasa la C. în scopul de a depune plângerea penală.

În momentul în care au intrat în municipiul C., l-au contactat telefonic din nou pe pârâtul procuror, pe care l-a întrebat unde se află sediul Serviciului Teritorial C. al DIICOT. (vol. I, fila 196)

Când au ajuns la sediul unității, de la jandarmul de serviciu au aflat că pârâtul procuror B. L. nu ajunsese încă la serviciu.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 1123/2012, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 804, din 29 noiembrie 2012, ziua de 24 decembrie 2012 a fost declarată zi liberă.

Conform planificării efectuată de procurorul șef serviciu G. A., în data de 24 decembrie 2012, serviciu de permanență trebuia să fie asigurat de domnul procuror S. M. (vol. II, filele 46,47)

Deși nu era de serviciu pe unitate și nici nu avea de efectuat activități de urmărire penală care necesitau prezența în unitate, pârâtul procuror B. L. s-a deplasat la sediul parchetului în scopul de a primi plângerea formulată de agentul de poliție R. M. C.

Din evidențele de acces în sediul DIICOT – Serviciul Teritorial C., rezultă că la orele 11,10 pârâtul procuror a pătruns în sediul Serviciului Teritorial însoțit de comisarul șef B. O. și de soții R. M. C. și R. R. (vol. II, filele 70, 105 și 128)

Conform mediului de stocare, respectiv CD-ul pe care au fost salvate imaginile înregistrate de camera de supraveghere, existentă în holul de acces în incinta DIICOT – Serviciul Teritorial C. (punct control acces), procurorul și persoanele menționate au stat în incinta unității până la orele 11.54, după care, cu toții, au părăsit unitatea. (vol. I, fila 83)

În aceste împrejurări, agentul de poliție R. M. C. i-a prezentat pârâtului procuror B. L. ciorna plângerii în care a reclamat mai multe fapte penale - pretinse abuzuri sexuale și șantaj - comise asupra sa de mai mulți ofițeri de poliție și de prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria B.

După ce pârâtul procuror a citit plângerea i-a solicitat agentului de poliție R. M. C. să o completeze cu formula de adresare „Domnului Procuror Șef al DIICOT – Serviciul Teritorial C.” spunându-i că nefiind nimeni în unitate, nu o poate redacta la calculator.

Ulterior, acesta a primit plângerea penală formulată de agentul de poliție R. M. C. și i-a întrebat pe soții R. cu ce o să dovedească faptele reclamate, respectiv dacă au probe în apărare, și anume: înscrisuri, înregistrări, martori care să confirme susținerile din conținutul plângerii, aceștia negând existența unor astfel de probe.

Agentul de poliție R. M. C. a cerut număr de înregistrare, însă pârâtul procuror i-a relatat că nefiind nimeni la secretariat ca să înregistreze plângerea, aceasta urmează să fie prezentată șefului său pentru repartizare.

De asemenea, a întrebat dacă faptele reclamate sunt de competența DIICOT și dacă pot fi autorizate interceptări în cauză, cu care să dovedească aspectele sesizate în plângere.

Pârâtul procuror a afirmat că faptele prezentate în plângere ar putea fi de competența DIICOT, fiind vorba de grup organizat, iar cu privire la interceptări a precizat că vor discuta ulterior. I-a recomandat să aștepte să fie contactată, dar între timp să ia legătura cu persoanele care vor să depună mărturie în legătură cu aspectele semnalate.

Întrucât pârâtul procuror a realizat că prin primirea plângerii încalcă dispoziția procurorului șef G. A. nr. 2012 din data de 1 octombrie 2012 l-a contactat telefonic și i-a relatat că a trecut pe la sediul unității, în scopul finalizării motivelor unui recurs (dosar nr. 2011) și în aceste împrejurări, două persoane au venit de la S. la C. pentru a depune o plângere vizând fapte penale, cu conotație sexuală, în care sunt implicați polițiști. (vol. I, filele 134 -140)

În aceste împrejurări, procurorul șef al Serviciului Teritorial C., G. A., a insistat ca pârâtul procuror să stabilească competența și urgența sesizării, pentru a elucida dacă se impune a fi organizată acțiunea.

Pârâtul procuror i-a relatat că situația nu reclamă urgentă, însă competența este discutabilă.

Procurorul șef serviciu G. A. a fost de acord ca pârâtul procuror B. L. să primească plângerea penală, pe considerentul că soții R. au venit special de la S. la C. să depună plângerea.

Pârâtul procuror a primit plângerea formulată de agentul de poliție R. M. C.,

pe care a rezoluționat-o: „24.12.2012. Se va înregistra în vederea efectuării urmăririi penale. Procuror S. Ind”. (vol.I, filele 5-8)

Astfel, a dispus înregistrarea acesteia ca și dosar penal, creând în acest mod cadrul procesual legal pentru o eventuală acțiune.

La data de 26 decembrie 2012 orele 16,40, agentul de poliție R. M. l-a contactat telefonic pe comisarul șef B. G., căruia i-a cerut să se întâlnească în orașul B., întrucât urma să-i comunice ceva important.

Comisarul șef nu a dat curs solicitării, însă agentul de poliție R. M., cu autoturismul proprietate personală, s-a deplasat la domiciliul acestuia, spunându-i telefonic că se află în fața porții locuinței sale.

Comisarul șef B. G. a ieșit la poartă și a invitat-o pe aceasta în locuința sa. Întrucât agentul de poliție R. M. a refuzat, comisarul șef B. G. s-a urcat în autoturism. Agentul de poliție R. M. C. a pornit autoturismul și, după cca 40 m, la insistențele comisarului B. G., l-a oprit.

În autoturism a avut loc o altercație, comisarul șef fiind lovit cu un cuțit în regiunea hipogastrică și pe fața anterioară a genunchiului stâng de către agentul de poliție R. M. C.. Acesta a reuși să o dezarmeze și să coboare din autoturism. A sunat la 112 și a fost transportat cu o salvare la Spitalul Județean O., unde a fost internat cu diagnosticul „plagă înțepată”.(vol.I, fila 58-64)

După agresiune, agentul de poliție R. M. C. l-a contactat telefonic pe pârâțul procuror B. L., cu care nu mai luase legătura de la data depunerii plângerii, căruia i-a relatat că: „B. G. intenționează să o ucidă”.

Pârâțul procuror B. L. a îndrumat-o să apeleze Serviciul Telecomunicații Speciale – Direcția pentru apel unic de urgență 112 și apoi să-l informeze.

Agentul de poliție R. M. C. a sunat la apelul unic de urgență 112 și apoi a revenit telefonic și i-a relatat pârâțului procuror că este chemată la IPJ O., solicitându-i să-i spună cum să procedeze. (vol.I, fila 58, 65,68)

Pârâtul procuror a îndrumat-o să se deplaseze la IPJ O., atenționând-o să nu releve despre faptul că a formulat plângere penală la data de 24 decembrie 2012.(vol. I fila 200)

Pârâtul procuror l-a contactat telefonic pe procurorul șef căruia i-a relatat despre cele semnalate și întrucât situația a luat amploare, fiind prezentată pe diferite posturi de televiziune, acesta i-a solicitat să se întâlnească la sediul DIICOT - Serviciului Teritorial C.

Astfel, în intervalul orar 19.00-19.40, cei doi procurori au fost prezenți în sediul unității de parchet, unde au analizat plângerea depusă de agentul de poliție R. M.

Cu această ocazie, procurorul șef a constatat că faptele reclamate nu sunt de competența DIICOT ci a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C., aceasta fiind atrasă de calitatea persoanelor reclamate, respectiv: un procuror și comisari șefi de poliție.

Urmare acestui incident, la Parchetul de pe lângă Tribunalul O. s-a înregistrat dosarul penal nr. 2012, având ca obiect infracțiunea de tentativă de omor.

De asemenea, în presă s-a creat o amplă campanie mediatică, în cadrul căreia R. M. C. a fost prezentată ca victimă a infracțiunii de tentativă la viol, comisă de comisarul șef B. G., aceasta depunând, la data de 27.12.2012, la Parchetul de pe lângă Tribunalul O. o plângere penală în acest sens. (vol.I, filele 17-18)

La data de 27 decembrie 2012, sub nr. 2012, procurorul șef DIICOT – Serviciul Teritorial C. a dispus trimiterea plângerii depuse de R. M. la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C., spre competență soluționare, la această unitate de parchet înregistrându-se dosarul penal nr. 2012 având ca obiect infracțiuni de viol. (vol. I, fila 4)

De asemenea, dosarul nr. 2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul O. a fost

[REDACTED] preluat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C. și înregistrat sub nr. ...2012, având ca obiect infracțiunea de tentativă la omor.(vol.I, filele 11-15)

Deoarece în plângerea inițială R. M. C. a reclamat și fapte de șantaj, prin ordonanța nr. 2012 din data de 13 mai 2013, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C. a dispus declinarea competenței în favoarea Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial C. (vol.II, fila 180)

Prin ordonanța nr. 2013 din data de 21 mai 2013 Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial C. a dispus neînceperea urmăririi penale față de comisarul B. G. pentru infracțiunea de șantaj, apreciind că fapta nu există. (vol.II, fila 189)

Prin aceeași ordonanță a dispus disjungerea și declinarea competenței în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C. pentru continuarea cercetărilor sub aspectul infracțiunii de viol.

Astfel, s-a înregistrat dosarul penal nr. 2013, care prin rezoluția din data de 23 mai 2013 a fost conexat la dosarul nr. 2012. (vol.II, fila 179)

Prin rechizitoriul nr. 2012 din data de 3 iulie 2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C. s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpatei R. M. C. pentru comiterea infracțiunii de tentativă la omor calificat. De asemenea, s-a mai dispus neînceperea urmăririi penale față de comisarul șef B. G., un magistrat procuror și alți lucrători de poliție, relativ la infracțiunea de viol, apreciindu-se că faptele reclamate nu există. (vol.II, fila 142)

Analizând probele administrate în cauză, prin prisma dispozițiilor legale aplicabile, Secția constată că fapta pârâtului procuror, care cu ocazia primirii plângerii penală formulate de martora R. M. C., a nesocotit Dispoziția nr.....2012 dată de procurorul șef al DIICOT Serviciul Teritorial C. , căruia i-a prezentat o situație nereală cu privire la împrejurările concrete în care soții R. au depus plângerea la această instituție, întrunește elementele constitutive ale abaterii

[REDACTED]

disciplinare prevăzute de dispozițiile art.99 lit. g) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

Latura obiectivă a acestei abateri disciplinare constă într-o inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale, respectiv nerespectarea de către procuror a dispozițiilor procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea.

Potrivit art. 62 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic.

Potrivit art. 64 alin.1 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine.

Potrivit art. 65 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, procurorii din fiecare parchet sunt subordonați conducătorului parchetului respectiv.

Secția apreciază că, pentru a constata existența laturii obiective a acestei abateri disciplinare, trebuie să se constate că pârâtul procuror nu a respectat dispozițiile procurorului șef, date în scris și în conformitate cu legea.

Astfel, Secția reține că din probele administrate în cauză, rezultă fără putință de tăgadă faptul că, în afara cadrului legal, pârâtul a acceptat să se întâlnească cu soții R., cu care a purtat discuții despre pretinse fapte penale săvârșite asupra martorei R. M.C., de către polițiști și procurori. Cu această ocazie, au stabilit ca pârâtul să fie contactat în momentul în care R. M. C. va avea plângerea (ciorna) scrisă și se va prezenta cu aceasta la DIICOT Serviciul Teritorial C. pentru a o depune. Secția constată că, primirea plângerii de către pârât a avut loc într-o zi nelucrătoare, în care serviciul pe unitate era asigurat de un alt procuror. Față de această împrejurare și ținând cont că, relativ la faptele reclamate, competența de soluționare era discutabilă, pârâtul a încercat să-și asigure cadrul legal și, în acest

[REDACTED]

sens, l-a contactat pe procurorul șef, căruia i-a relatat o situație incompletă și nereală. Astfel, Secția constată că în cadrul discuției telefonice, pârâtul nu i-a adus la cunoștință procurorului șef faptul că persoana care dorea să depună plângerea era agent de poliție și chiar dacă i-a relatat că faptele reclamate vizau infracțiuni de natură sexuală săvârșite de polițiști, nu a indicat niciun nume, cu toate că unii dintre aceștia dețineau importante funcții de conducere. De asemenea, pârâtul a încercat să-și justifice prezența în sediul unității, afirmând că desfășura activități specifice funcției, respectiv motivarea unui recurs cu arestați, cu toate că această operațiune se realizase cu câteva zile în urmă. Secția reține că, în realitate, prezența pârâtului la sediul unității s-a datorat înțelegerii anterioare avute cu soții R., tocmai în scopul depunerii plângerii. De asemenea, Secția reține că la momentul la care procurorul șef a discutat telefonic cu pârâtul, acesta nu a cunoscut faptul că pârâtul se cunoștea cu soții R., cu care purtase, cu două zile în urmă, discuții privitoare la faptele sesizate. Secția constată că, necunoscând situația concretă și completă a împrejurărilor în care soții R. s-au prezentat la sediul DIICOT – Serviciul Teritorial C. pentru a depune plângerea, procurorul șef a fost practic indus în eroare cu privire la aceste aspecte, acesta având convingerea că cele două persoane s-au deplasat de la S. la C. pentru a depune o plângere, neexistând nicio legătură între această împrejurare și prezența pârâtului procuror în sediul unității. De asemenea, Secția, reține că pârâtul la momentul primirii, respectiv rezoluționării plângerii, și-a depășit atribuțiile, acesta inserând următoarea mențiune „se înregistrează în vederea efectuării urmăririi penale”, ceea ce presupune înregistrarea cauzei în Registrul penal, respectiv crearea cadrului legal pentru începerea anchetei penale în cauză. Secția constată că efectuarea acestei mențiuni revenea procurorului șef, care urma să stabilească acest aspect în prima zi lucrătoare, ceea ce s-a și întâmplat, plângerea fiind înregistrată în Registrul de lucrări generale și apoi înaintată spre competentă soluționare organului competent.

În ceea ce privește dispoziția nr. .../2012 din data de 1 octombrie 2012, Secția constată că procurorul șef G. A. a repartizat procurorii pe compartimente de activitate, pârâtul fiind repartizat să desfășoare activitate de urmărire penală, și a stabilit la pct. 2 lit. e) că „primirea în audiență a petenților și a altor persoane care au calitate procesuală în dosarele aflate în lucru se face zilnic în zilele lucrătoare în intervalul orelor 10,00 – 12,00 la sediul DIICOT – Serviciul Teritorial C. de către procurorul șef serviciu iar în lipsa acestuia de procurorul de serviciu din ziua respectivă sau de procurorul de serviciu din ziua imediat următoare, în lipsa acestuia”. De asemenea, Secția constată că pârâtul procuror a luat cunoștință de conținutul acestei dispoziții, semnătura din dreptul numelui său, confirmând acest aspect. Relativ la faptul că a invocat o neconcordanță între data emiterii dispoziției, data semnării de luare la cunoștință și data înregistrării acesteia, Secția reține că aceste împrejurări nu au nicio relevanță în cauză, atâta timp cât toate aceste activități s-au desfășurat în cursul lunii octombrie 2012, iar primirea plângerii a avut loc la data de 24.12. 2012. Față de prevederile dispoziției nr. 2012, dată de procurorul șef, prin care a fost reglementată procedura de primire în audiență și programul în care se desfășoară această activitate, Secția constată că pârâtul procuror a nesocotit aceste dispoziții, iar pentru a-și crea cadru legal, a procedat la informarea șefului, căruia în realitate nu i-a adus la cunoștință situația corectă și completă.

Secția, reține că atitudinea nesinceră a pârâtului rezultă și din aceea că, pentru a-și justifica prezența la locul de muncă, a încercat să-și creeze un alibi. Astfel, a susținut că, în data de 24.12.2012, inițial, s-a deplasat împreună cu martorul B. O. la Curtea de Apel C., în vederea exercitării unor atribuții de serviciu, respectiv activități legate de recursul declarat într-o cauză cu arestați, fapt infirmat prin adresa comunicată de către această instituție, în care se arată că, în data da 24.12.2012, niciun procuror nu a fost prezent în sediul Curții de Apel C.

În consecință, Secția apreciază că pârâtul procuror a încălcat normele legale ce instituie în sarcina sa obligativitatea de a respecta dispozițiile procurorului ierarhic superior, fapta sa fiind de natură a aduce atingere unuia dintre principiile care guvernează Ministerul Public, respectiv principiul controlului ierarhic, precum și a afecta prestigiul justiției, ca valoare socială ocrotită de lege.

Forma de vinovăție care caracterizează această abatere disciplinară este cea a intenției directe. Având în vedere modalitatea în care pârâtul a primit plângerea, Secția reține că acesta în mod conștient a încălcat dispozițiile procurorului șef, prin nesocotirea obligațiilor instituite în sarcina sa urmărind afectarea principiul controlului ierarhic.

La aprecierea vinovăției pârâtului procuror au fost avute în vedere și dispozițiile art.12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin Hotărârea nr. 328 din 24.08.2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii potrivit căruia „judecătorii și procurorii sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi, regulamente și ordine de serviciu”.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept.

Pentru aceste considerente, Secția reține în sarcina pârâtului procuror săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. g) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările aduse prin Legea nr.24/2012.

Relativ la cea de-a doua abatere, Secția reține următoarele:

Potrivit art. 99 lit. t) teza I-a raportat la art. 99¹ alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea

nr. 24/2012 constituie abatere disciplinară exercitarea funcției cu rea credință prin încălcarea cu știință a normelor de drept material ori procesual, faptă prin care magistratul urmărește sau acceptă vătămarea unei persoane.

Pentru a fi angajată răspunderea disciplinară este necesar ca fapta ce constituie abatere disciplinară să întrunească elementele constitutive cu referire la latura obiectivă, latura subiectivă și legătura de cauzalitate între fapta săvârșită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie dovedită și constatată în mod cert, în baza probatoriului administrat în cauză.

Secția pentru procurori, analizând probele administrate în cauză, constată că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei abateri disciplinare, pentru următoarele considerente:

Pentru a fi întrunit conținutul constitutiv al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza I-a raportat la art.99¹ alin.1 din Legea nr. 303/2004 trebuie să subziste cumulativ următoarele condiții: magistratul să adopte o conduită ilicită sub aspectul încălcării normelor de drept material ori procesual, să fie de rea-credință, iar prin fapta sa să urmărească sau să accepte vătămarea unei persoane.

Referitor la prima condiție, care se circumscrie laturii obiective, starea de fapt reținută de Secție nu evidențiază încălcarea de către pârât a normelor de procedură invocate.

Astfel, în sarcina pârâtului procuror nu se poate reține că, după primirea plângerii i-a indus martorei R. M. C. ideea că poate produce singură probe în dovedirea celor susținute, încălcând în acest fel dispozițiile art. 202 alin.1 Cod procedură penală, potrivit cărora organul de urmărire penală este obligat să strângă probele atât în favoarea cât și în defavoarea învinuitului sau inculpatului și, respectiv dispozițiile art.65 alin. 1 Cod procedură penală, în care se arată că sarcina administrării probelor, în procesul penal, revine organului de urmărire penală și instanței de judecată.

Secția constată că între pârâtul procuror și martora R. M. C. a existat o simplă discuție privitoare la dovezile cu care aceasta urma să susțină cele afirmate, ocazie cu care, deși martora a negat existența unor astfel de probe, pârâtul procuror nu i-a dat niciun sfat în acest sens.

De asemenea, Secția reține că din probele administrate în cauză nu rezultă indubitabil că pârâtul urma să-și repartizeze sieși plângerea spre soluționare. Astfel, se constată că pârâtul a adoptat o poziție neutră, din materialul probator nerezultând intenția sa de a se implica în vreun fel în soluționarea plângerii, acesta relatându-i martorei că plângerea urmează a fi repartizată de către procurorul șef. De asemenea, i-a comunicat că urmează a fi contactată de către procurorul de caz, în acest sens martora indicând în cuprinsul plângerii un nr. de telefon, iar la întrebarea expresă a acesteia cu privire la posibilitatea interceptărilor convorbirilor telefonice în cauză, pârâtul a afirmat să aștepte.

În consecință, Secția reține că prin atitudinea adoptată, pârâtul a dat dovadă că nu a dorit să se implice în niciun fel în soluționarea plângerii depuse de martora R. M. C., împrejurare față de care nu se poate reține în sarcina sa faptul că a indus martorei ideea că poate să-și producă probe singură, în afara cadrului legal, cu consecința încălcării prevederilor art. 202 alin.1 și art. 65 alin.1 din Cod procedură penală.

Faptul că, la data de 26.12.2014, ulterior depunerii plângerii la DIICOT – Serviciul Teritorial C., a avut loc un incident, inițiat de martora R. M. C., soldat cu vătămarea unei persoane, nu poate duce automat la concluzia existenței unei legături între fapta martorei și atitudinea pârâtului procuror. Martora R. M. C. a acționat conform propriei sale conștiințe, independent de plângerea înregistrată la DIICOT – Serviciul Teritorial C. De asemenea, Secția reține că martora avea la acel moment calitatea de agent de poliție, ceea ce presupune că avea cunoștințe despre formularea / depunerea unei plângeri penale și celelalte etape ale fazei de urmărire penală, cu

atât mai mult cu cât aceasta a solicitat nr. de înregistrare, a întrebat despre posibilitatea interceptărilor convorbirilor telefonice și a negat existența unor probe în susținerea celor afirmate.

Din probele administrate în cauză, Secția reține că într-adevăr, după incident, pârâtul a fost apelat telefonic de trei ori de către martoră și, cu toate că aceasta nu i-a relatat adevărata situație, susținând că „ea este victima unei infracțiuni de violență”, pârâtul fiind programat să asigure serviciu pe unitate la acea dată, acesta nu a intervenit în niciun mod. În aceste împrejurări, având convingerea că martora este victima unei infracțiuni de violență, pârâtul procuror i-a indicat să nu relateze că a depus plângere penală la DIICOT – Serviciul Teritorial C. De asemenea, Secția constată că de la data depunerii plângerii și până la momentul incidentului pârâtul nu a mai fost contactat niciodată de către martoră.

Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție care caracterizează această abatere disciplinară, în varianta normativă a exercitării funcției cu rea credință este cea a intenției, procurorul realizând că, prin aplicarea greșită a legii, în mod voit, produce o distorsionare conștientă a dreptului, în scopul producerii unei vătămări. Prin urmare, reaua credință presupune atât intenția de a manipula legea în mod conștient, cât și voința de a cauza o vătămare a intereselor uneia din părțile implicate în proces.

Având în vedere că pârâtul nu s-a implicat în niciun mod în soluționarea acestei plângeri, care în prima zi lucrătoare a și fost înaintată pe cale administrativă de către procurorul șef la unitatea de parchet competentă a efectua urmărirea penală în cauză, Secția constată că în sarcina pârâtului nu poate fi reținută reaua-credință, cu atât mai mult cu cât, de la momentul depunerii plângerii și până la înaintarea acesteia organului competent, nu s-a constatat nicio vătămare a intereselor vreuneia dintre părțile implicate în proces, cu referire expresă la faptele deduse judecăți prin plângerea formulată, incidentul din data de 26.12.2012 fiind cauzat exclusiv de

către martora R. M. C., aceasta urmând să suporte rigorile legii penale relativ la fapta săvârșită, faptă pe care a și recunoscut-o, solicitând instanței de judecată aplicarea prevederilor art. 320 indice 1 Cod procedură penală.

Pentru considerentele arătate anterior, Secția urmează să admită în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului procuror B. L., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. g) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, va respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului procuror B. L. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

La individualizarea sancțiunii ce urmează a fi aplicată pârâtului, în condițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările concrete în care acesta a săvârșit abaterea, gravitatea acesteia precum și consecințele produse.

Astfel, Secția va avea în vedere faptul că prin săvârșirea acestei abateri s-a adus atingere relațiilor sociale referitoare la înfăptuirea justiției, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale procurorilor, stabilite prin legi și regulamente.

De asemenea, în procesul de apreciere a individualizării sancțiunii urmează a fi avute în vedere și consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrate în cauză.

Ținând cont de toate aceste împrejurări, care în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând săvârșirea abaterii și vinovăția pârâtului, precum și legătura de cauzalitate, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să-i atragă atenția asupra gravității abaterii comise și a consecințelor acesteia.

Ca urmare, față de disp.art.100 lit. a) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „avertisment”.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului B. L., procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial .

În baza art.100 lit. a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului B. L., procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial C., sancțiunea disciplinară constând în „avertisment” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. g) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva

[REDACTED] domnului B. L., procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infrapecțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial C. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică, azi 16 decembrie 2013.